

Bertha: „Het is mooi hoe Jannes dingen in zijn schilderijen vast kan leggen.“

blootgeven

staan voor La nascita di Venere - De geboorte van Venus - in de traditie van Botticelli. Noem een renaissance-schilder en hij heeft de geboorte van Venus geschilderd. Het was een eerbetoon.”

„We hebben tien jaar samengewerkt. Op een natuurlijke manier bleef onze relatie beperkt tot het poseren. Er is een klik, maar ook een bepaalde afstand. Vaak heb ik mezelf afgevraagd waarom ik naakten schilder. Lang heb ik gedacht dat het om de schoonheid was. Eigenlijk ben ik er kortgeleden pas achtergekomen dat het om de kwetsbaarheid gaat.”

„Op een gegeven moment merkte ik dat ik mezelf herhaalde. Het kon het model zijn. Toen heb ik mijn vriendin een paar keer geschilderd maar dat maakte geen verschil. Het stakte.”

„Ik ben al een tijd zoekende. Ik wil een andere richting geven aan mijn werk, maar weet nog niet welke. Ik wil me bevrijden van het geharnaste leven, verlang naar vrijheid en kwetsbaarheid. Productief ben ik nog steeds, maar het stroomt niet.”

„Het laatste schilderij van Bertha is van 2007. Ik moest steeds langer van tevoren een afspraak maken. Een eigen bedrijf, haar gezin; ze had het gewoon druk, zei soms afspraken af. Door die omstandigheden kwam er steeds meer afstand en dan blijft het erbij. Maar het geeft niet, want ik weet ook: er moet iets veranderen.”

Bertha Beks (42) uit Groningen, makelaar/zelfstandig ondernemer.

„Dat ik als naaktmodel Jannes de inspiratie kan geven tot het maken van zijn werk, vind ik heel bijzonder. Het is ook zo mooi om te zien hoe Jannes dingen in zijn

schilderijen kan vastleggen. Emoties, gevoelens of een vervoering die je soms niet in woorden kunt uitdrukken. Ik denk wel eens dat dát kunst is.”

„Ik weet nog goed dat ik Jannes ontmoette. Er zou een kunstenaar bij ons thuis op bezoek komen. Jannes was heel anders dan wat ik me daar op een of andere manier bij voorgesteld had. Ha, zo'n blonde vent kon toch geen kunstschilder zijn? Raar hè?”

„Het was voor Jannes moeilijk om modellen te krijgen. Daarom wilde ik het doen. Als ik hem kan helpen vind ik dat leuk. De eerste keer was best spannend. 't Was ook de rust die hij uitstraalde waardoor ik hem vertrouwde. Hij werkte alleen met houtskool. Ik vond het zo knap dat hij met vier lijnen een mens neer kon zetten.”

„Ik kom uit de balletwereld, heb vroeger heel veel gedanst. Ons is geleerd hoe je met je houding, uitstraling en poses de aandacht van het publiek vangt wanneer je op het podium staat. Wel grappig, op een gegeven moment ontdekte ik dat ik bij Jannes vrijwel nooit in de camera kijk.”

„Jannes' beste werk vind ik Heveskes. De omgeving, de mystiek, het onuitputtelijke en het licht: alles klopte. Op zo'n locatie kun je als model zelf bevangen raken door de sfeer. Dat kerkje in Groningen deed mij veel en die stemming breng ik dan over in mijn poses. Ik hou vooral van de vertedering.”

„Er is chemie nodig tussen het model en de kunstenaar. Daardoor kan hij haar vastleggen. Als Jannes en ik aan het werk zijn is het stil, dan zijn we allebei geconcentreerd. Ben ik na het poseren weer in de kleren, dan hebben we het er even over en dan is het hup, weer huiswaarts.”

„De reacties van mensen bij de opening van de Heveskes-

tentoonstelling hebben me erg verrast. Sommigen vonden het belachelijk dat er naakten in een kerk hingen. Anderen stonden lang, adembenemend stil naar de werken te kijken. En ik werd herkend. 'Hé, jij bent het model!', zeiden ze. Dat is hartstikke leuk.”

„Dat ik naakt poseer voor Jannes heb ik nooit aan de grote klok gehangen. Mijn man weet het natuurlijk, mijn schoonouders ook – zij zitten in de kunst en begrijpen het. Het lastige is dat er zo snel misverstanden ontstaan. Bij 99,9 procent van de mensen is er de associatie met erotiek, terwijl er juist zo'n sereen kunstwerk uit voort kan komen.”

„Op vakantie in Frankrijk heb ik een keer het chateau van Josephine Baker (Amerikaans-Franse danseres en actrice, overleden in 1975, red.) bezocht. Dat besef dat ik liep waar zij ook gelopen had was indrukwekkend. De wetenschap dat er over honderd jaar misschien nog mensen naar mij kijken vind ik boeiend. Ik ben best benieuwd waar Jannes' naakten hingen en waarom.”

„Die vereeuwiging, dat is echt het mooie ervan. Soms, als ik naar zo'n schilderij kijk realiseer ik me ineens: Dit ben ik. Dit zijn mijn benen, dit is mijn lichaam. Alles klopt.”

„Inmiddels heb ik drie kinderen. Jannes heeft me nooit met een dikke buik geschilderd. Het is er nooit van gekomen. Met kleine kinderen en een eigen bedrijf heb je weinig tijd. Maar de samenwerking is zeker niet afgelopen. Ik wil vaker naar hem toe, moet nog eens poseren met mijn dochttertje. Dat zie ik al helemaal voor me: ik, met een witte doek, en dat zij bij mijn been staat, naar boven reikend. Prachtig.”

► www.janneskleiker.nl